

FOTBAL

TEMĂ DE MEDITAȚIE. NU NUMAI PENTRU NOI...

ARE DOAR DOUĂZECI DE ANI!...

VORBA DE BELDEANU... ȘI DE ALȚII, PE CARE ÎI CUNOAȘTEM ATÎT DE PUTIN

Reportajul acesta a început într-un fel ciudat, în miez de zi, cu un alt erou decât cel al rîndurilor ce urmează, nu cu cel pe care-l căutam și cu care țineam moriș să vorbesc...

Reportajul acesta n-a început cu Beldeanu, ci cu antrenorul lui, cu Victor Stănculescu. Străbăteam împreună aleile parcului sportiv de la „Progresul”, frigul mușca viclean. Stătea parcă să nîngă, dar noi aveam chef de vorbă, și nu ne păsa...

Era vineri la prînz, și meciul cu Steaua îl obseda pe antrenorul Progresului. Contrar obiceiului, vorbea puțin, bîciind cu o nuleușă arbuștii dezgoliți, zăbovind cu privirea peste ei, de parcă s-ar fi așteptat să-i vadă luind-o din loc, asemenea unor cai năvălași...

— Cîștiagi duminică? —

Terenul din Brașov — o etapă suspendare!

Rejudecînd cazul de la Brașov, deficiențele organizatorice înregistrate pe stadionul din acest oraș, cu preluatul meciului Rapid — Steagul roșu, Biroul federal a hotărît sancționarea clubului Steagul roșu cu ridicarea dreptului de a organiza, o etapă, meciuri la Brașov.

În consecință, înțînirea Steagul roșu — C.F.R. Cluj se va disputa la Pitești, pe stadionul 1 Mai.

ARBITRI MECIURILOR ROMÂNIA — ALBANIA

După cum se știe, în preliminariile olimpice România va înfrîna Albania. Meciul de la București (18 aprilie 1971) va fi condus de o brigadă de arbitri din Austria. Partida de retur, de la Tirana (data n-a fost fixată), va fi condusă de trei arbitri marocani.

În „Cupa României”

NU VOR MAI FI PARTIDE TUR-RETUR

Regulamentul actual al ediției a „Cupei României” preciza că, începînd din „optimi” partidele se vor desfășura tur-retur, urmînd să se calibreze mai departe formația care a înfrînt cel mai mare număr de puncte sau, în caz de egalitate, cea care a realizat cel mai bun golaveraj din acest meci dublu.

Federația română de fotbal a ajuns însă la concluzia că în felul acesta activitatea competițională se îngreunează prea mult. În consecință, regulamentul va fi modificat, în sensul că se va reveni la vechiul sistem de calificare, printr-un singur meci-eliminătoriu.

JOCUL STEAUA ROȘIE BELGRAD — KARL ZEISS JENA

VA FI CONDUS DE CORNEL NIȚESCU

La 24 martie 1971 se va desfășura la Belgrad jocul din cadrul Cupei campionilor europeni (turul IV, mînsa I) Steaua Roșie — Karl Zeiss Jena. U.E.F.A. a delegat ca arbitru pentru această partidă pe Cornel Nițescu. Cel doi tîșieri, tot români, vor fi desemnați de către F. R. Fotbal.

— L-am întrebat într-un rîstimp? —

A rămas cu biciușca în aer.

— Dacă-i merge jocul lui Beldeanu, luăm mîcar un punct...

L-am întrebat, cu nedismulată mirare, de ce-și lega stîtea speranțe de Beldeanu, și mi-a răspuns pe loc, privindu-mă drept în ochi, parcă ostil:

— Cîneva spunea că joci tot mai prost pentru că bei tot mai mult. E adevărat?

— Mînte. Nu beau. Nu beau pentru că nu-mi place să trădez fotbalul!

— Uneori, însă, îl trădezi! Altfel, de ce nu-ți mai merge jocul?

— La Progresul ești încă „senator”, dar la reprezentativă de tîneret scaunul de titular ti se clatină tot mai tare. Și pe bună dreptate: de la Beldeanu cel de acum un an — pe care mulți îl bănuiau în stînga lui Dumitru, în echipa națională — pînă la

Beldeanu cel de astăzi, obosit și blazat, e drum lung...

Ce zici?

Tace. Mi se uită în ochi și vrea parcă să mă întrebă dacă nu cumva mă joc cu vorbele. Nu spune nimic și tăcerea aceasta a lui, liniștită și demnă, mi se pare singura atitudine cu adevărat bărbătească.

— Îi iubesti pe Victor Stănculescu?

— Aș vrea să-l ajut. Ca și mine se află, într-un fel, la început de drum. Dacă retrogradăm, pierde tot ce-a cîștigat cu promovarea noastră în prima divizie... Aș fi

mai duc pe la casa părintească, pe la un unchi...

...Am ajuns sus, lîngă Muzeul militar. De undeva din fața, dinspre „Puișor”, se aude o voce de copil: „Info-mația. Info-mația!”

Trebuie să fie trei și jumătate, sau chiar patru...

Îmi spune că ar dori tare mult să aibă o cameră, o cameră numai a lui...

— Cîneva spunea că joci tot mai prost pentru că bei tot mai mult. E adevărat?

— Douăzeci! Jumătate, jumătate...

Tăcem. Tăcere lungă, bătrînească. Un „33” trece pe lîngă noi, dispărînd pe cheiul Dimboviței, zgomotos, trezindu-ne, iar, la vorbă.

Îmi povestește despre familia lui. Îmi arată pozele nepoților și vrea să mă convingă — vrea să mă convingă cu orice preț — pe o lumină pierdută, cit de mult seamănă cu el...

— Cîrînd va trebui să plec militar. Aș vrea să joc la Dinamo. Sint gata să bag mina în foc că, dacă l-aș avea pe Dinu și Dumitrache alături, aș face minuni. Aș ajunge, poate, în echipa națională!

O să vedeți: n-o să trecă mult timp și n-o să iasă din nou soarele și pentru mine! Abia încep să joc!

Ne ridicăm. E noapte de-a binelea, și fac socoteala că am stat împreună cîteva ore bune.

— Bem o cafea. Aurică?

— Nu intru în restaurant la ora asta. Dacă mă vede cîneva bînd o cafea la 7 seara, mîne toată lumea o călăbește. Beldeanu era beat mort...

Plecă. Merge ușor adus de umeri, săltat. Parcă se joacă. A uitat, poate, că n-a trecut mult timp de cînd mi-a încredințat cuvinte capabile să înfloare, cuvinte mature, și grele.

Are doar 20 de ani...

Ovidiu IOANIȚOIA

Beldeanu e cel mai bun jucător al meu. O știe toată lumea. Are o clasă peste ceilalți... Dar, de cîteva luni, nu-i merge jocul. Cred că se întîmplă ceva cu el...

— Spune-mi, Aurică, se întîmplă, oare, ceva cu tine?

— Nu știu. Cred că nu se întîmplă nimic... Sint numai foarte singur.

— Urcăm încet spre „Izvor”, cu un umăr lipit de zidul stadionului „Republicii”.

Știu că pe tatăl său nu l-a cunoscut niciodată. A murit cînd tînrul de astăzi nu putea pricepe nimic din ceea ce se petrecea în jurul lui. Mai știu că în februarie se va împlini un an de la moartea mamei sale și că nu l-a rămas decât o soră, mai mare, cu doi copii, plîni de griji?

— Unde stai, Aurică?

— Pe unde... apuc! Înainte stăteam la Raksi, acum, s-a împecat cu nevasta, stau mai mult la Filipescu... Mă

Au rămas puține zile pînă la încheierea sezonului fotbalistic oficial pe anul 1970.

„CUPA RIMET” (CUCERITĂ DE BRAZILIA)

O IMITAȚIE VULGARĂ?

● Brazilia a intrat în posesia unei copii oferite de F.I.F.A.

● După furtul de la Londra, originalul n-a mai fost găsit

La Rio de Janeiro a fost dată publicității o știre ce a stîrnit surpriză și nemulțumire în cercurile fotbalistice braziliene: se spune că actuala „Cupă Jules Rimet”, cucerită definitiv de echipa Braziliei, nu este cea originală! Ipoteza a fost confirmată ulterior de directorul programelor externe ale „BBC” din Londra, James Monahan, într-un interviu acordat ziaristilor, la Rio de Janeiro, unde s-a aflat cu prilejul unei călătorii de documentare în țările latino-americane, „Cupa Jules Rimet” — a declarat el — aflată actualmente în posesia Braziliei, este falsă. Cea adevărată a fost furată în 1966 și n-a mai

fost găsită. După furt, F.I.F.A. a comandat o copie a trofeului. Această copie este cea pe care Carlos Alberto a primit-o în Mexic și pe care echipa triplă campioană a lumii a dus-o în Brazilia.

La întrebarea unde ar putea să se găsească vechiul Cupă veritabilă, Monahan a răspuns: „Fie că se află la hotelul care a sîrăsit-o, fie că a fost topită și aurul vîndut”.

În fața ziaristilor stupefiați de revelațiile sale, Monahan a conchis: „Mă surprinde că în Brazilia acest lucru este comentat abia acum. În Anglia toată lumea îl știe de multă vreme”.

GOVORA: 1050 SALARIAȚI — 1050 MEMBRI AI ASOCIAȚIEI SPORTIVE „SANATATEA”

FLORIN GHEORGHIU ÎN MIJLOCUL SAHISTILOR DIN VALEA JUULUI

După terminarea turului F.C. ARGEȘ VA SUSTINE DOUĂ JOCURI ÎN R.F. a GERMANIEI

La invitația clubului München 1860 — din liga a doua vest-germană — echipa divizionară „A” F.C. Argeș va sustine două jocuri, în perioada 14-21 decembrie, în R.F. a Germaniei.

Numai cinci zile ne mai despart de tragerea excepțională LOTO din 8 decembrie 1970, la care se atribuie în număr NELIMITAT! autoturism DACIA 1300, MOSKVICI 409, cu caroserie 412, excursii la PARIS și CECO-SLOVACIA (a 2 locuri), premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Este bine de știut că la această tragere excepțională se vor efectua 4 extrageri în 3 faze la care vor fi extrase din urnă 26 de numere. Pentru a fi prezent la toate cele 4 extrageri este bine să participi pe bilete de 15 lei.

Nu uitați! Mai multe bilete, mai multe șanse de cîștig.

● Numai astăzi aveți posibilitatea să participați la

tragerea LOTO obișnuită de vineri 4 decembrie a.c. care va fi televizată direct din studioul de Televiziune cu începerea la ora 19.10.

Fond de premii: 760.502 lei, din care 276.217 lei report categor. A. Bilete premior pentru acest concurs se va face astfel:

1. Capitala înșelă a 10 decembrie 1970 pînă la 16 ianuarie 1971 inclusiv: în țara înșelă de aproximativ 100.000 lei, în 14 decembrie 1970 pînă la 16 ianuarie 1971 inclusiv.

2. Extrageri a II-a: 1.235 variante a 100.000 lei; categor. 2: 2.3 a 38.791 lei; categor. 3: 8.53 a 10.529 lei; categor. 4: 21.5 a 4.122 lei; categor. 5: 134.15 a 576 lei; categor. 6: 280.2 a 318 lei.

Report categor. 1: 97.955 lei.

Extrageri a II-a: Categorie A: 1 variantă 25% a 36.108 lei și 2 variante 10% a 14.444 lei; B: 3.8 variante a 17.104 lei; C: 6 a 13.833 lei; D: 17.05 a 8.821 lei; E: 35.4 a 1.836 lei; F: 32.8 a 1.231 lei.

Ambele extrageri: Categorie 2: 1.235.25 variante a 100 lei.

3. Premii de 100.000 lei a fost obținut de participantul Lică Marian din comuna Niculesți, județul Ilfov.

4. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

5. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

6. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

7. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

8. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

9. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

10. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

11. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

12. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

13. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

14. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

15. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

16. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

17. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

18. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

19. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

20. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

21. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

22. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

23. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

24. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

25. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

26. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

27. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

28. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

29. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

30. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

31. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

32. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

33. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

34. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

35. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

36. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

37. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

38. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

39. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

40. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

41. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

42. Extrageri a II-a: 6.26 16 30 36

CINE ȘI CE FAVORIZEAZĂ JOCLUL NECONTROLAT, DUR!

Asemenea momente nu dorim să le vedem pe terenurile de primărie îngrijiri medicale în timpul partidei Petrolul-Dinamo

Observator federal la meciul Sport Club Bacău-Steagul roșu Brașov, Ion Balas, vicepreședinte al F.R.F., a ținut să facă o remarcă specială asupra CORECTITUDINII cu care și-au apărut șansele cele două echipe, în această partidă DE MARE LUPTĂ. A fost — ceea ce trebuie să fie orice meci — O ÎNTRECERE SPORTIVĂ, și nu o răfuială între două tabere, o încercare de a obține victoria prin indiferență la mijloace, recurgînd la brutalități condamnabile, manifestînd lipsă de considerație pentru partenerul DE JOC și pentru public.

Din păcate, imaginea de la Bacău este aproape singulară. În ultimele etape, pe măsură ce echipele li se deschide drumul, fie spre pozițiile frunțase ale clasamentului, fie spre lucrurile din zona retrogradării, meciurile capătă un caracter tot mai ascuțit, îndărătul noțiunii de angajament fizic total, absolut necesar în cadrul unei întreceri sportive, ascuțindu-se de fapt ideea jocului dur, de intimidare și uneori chiar de terorizare a adversarului. Această idee — de ce să n-o spunem? — stă în bună parte și la baza calculului ce se face pe marginea fiecărei partide soco-

lindu-se că aceea ce se dispută acasă NU POATE FI PIERDUTĂ.

Este lungă lista meciurilor în care noțiunea de sportivitate a fost călcată în picioare, ajungîndu-se chiar la periclitarea integrității corporale a jucătorilor. Este destul să reamintim partidele Steagul roșu-Rapid, Petrolul-Dinamo, F.C. Argeș-Dinamo și recentul meci Rapid-Dinamo, ultimul soldat cu accidentarea unui jucător din lotul național, Neagu, și a încă unui fotbalist valoros, Sălcăușanu. În același meci, în vîzul unui întreg stadion, mijlocul rapidist Dinu l-a lovit CU PUMNUL pe Radu Nunwellier. Trebuie, de asemenea, să ne referim la gestul reprobabil pe care l-a avut mereu avertizat, dar niciodată suspendat, Dinu Iordan, în meciul Progresul-Steaua, la faza în care Iordanescu îl faultase pe portarul Gheorghel. Peste sancțiunea legală — fault — dictată de conducătorul partidei, Dinu Iordan a considerat că se impune și suplimentul unui picior aplicat înaintașului de la Steaua. Și, curios, arbitru Gheorghe Limona nu a sancționat în nici un fel această ieșire, în fond IDENTICĂ cu aceea care a dus la eliminarea lui Constantinescu în meciul Petrolul-Dinamo. Există, oare, două regulamente de joc și fiecare arbitru îl folosește pe cel care-i place mai mult?

Dar, fiindcă am ajuns la arbitri, este cazul să spunem că duritățile la care am asistat în ultima vreme sînt și urmarea INDULGENȚEI manifestate de către condu-

ătorii jocurilor față de fotbalistii înrăiți. Poate că e prea devreme pentru a trage o concluzie, dar avem impresia că introducerea cartonașelor galbene și roșii a speriat mai mult pe arbitri decât pe jucători. Ei au, se pare, mai multe rezerve decât înainte în a dicta avertismentele fotbalistilor certaiți cu disciplina, din cauza caracterului public pe care îl au acum aceste sancțiuni și a perspectivei ca următoarea infracțiune să atragă eliminarea jucătorului vinovat.

Nici observatorii federali nu-și fac pe deplin datoria. Cel mult, ei consemnează notațiile de ordin disciplinar ale arbitrilor, fără a manifesta un plus de exigență și de fermitate în această direcție de cele mai multe ori din dorința condamnabilă de a se pune bine cu toată lumea. Că așa stau lucrurile, ne-o confirmă și hotărîrea Federației române de fotbal de a apela, în ultimele etape, de ale turului, NUMAI LA OBSERVATORII FEDERALI INTRANSIGENȚI, ale căror rapoarte să constituie, într-adevăr, un ajutor în stîrpiră actelor de indisciplină, a brutalităților, a tuturor fenomenelor negative, de pe terenurile noastre de fotbal.

Poate că aceste ultime jocuri vor fi mai puțin înfierbîntate decât se presupune. Și ne-ar bucura să fie așa. Dar, evident, este bine că nu se merge la „noroc, ci se iau măsuri pentru ca ele să se desfișoare, sub toate aspectele, în cele mai bune condițiuni.

Jack BERARIU

Pornind de la un accident...

S-a întîmplat acum două duminici... La puțin timp după terminarea meciului dintre C.F.R. Cluj, unul dintre arbitrii de linie, dr. I. Dan, cu s-a instalat la volanul mașinii sale, demarînd spre București. Avea în față un drum de aproape 500 de kilometri — pe care-l parcursese cu 24 de ore înainte, și în sens invers — și o noapte neprietenosă de noimbră.

Drumul a decurs, totuși, în bune condițiuni, pînă în apropiere de Feldioara, unde, din cauza soselei alunecoase, mașina s-a răsturnat. Din fericire, accidentul n-a avut urmări nici pentru doctorul Dan, nici pentru ceilalți ocupanți ai mașinii.

Pornind de la acest accident, vom ridica o problemă mai veche, pe care Colegiul central al arbitrilor n-a reușit încă s-o rezolve: aceea a mijloacelor de transport pe care le folosesc arbitrii în deplasările lor la meciuri. Noi știm că arbitrii au primit îndrumări să călătorească numai cu trenul, singurul mijloc de transport sigur pe orice vreme. În acest scop, în funcție de distanțele pe care urmează să le parcurgă, „cavalierii fluturului” primesc un barem calculat în așa fel, încît să le permită să călătorească în bune condițiuni (clasa I, vagon de dormit etc.). Mai știm, de asemenea, că arbitrii care folosesc alt mijloc de transport, chiar avionul, o fac pe propria lor răspundere, fiind sancționați în cazul cînd, în aceste condițiuni nu se prezintă sau vin cu întîrzieri la meciurile în care au fost delegați.

Așa stînd lucrurile, în mod firesc apare întrebarea: de ce Colegiul central al arbitrilor se arată neputincios în fața tendinței unor arbitri de a ocoli trenul, cu cheltuielile lui ACOPERITE PRIN BAREM, și de a folosi mașina CHIAȘ ȘI PE DISTANȚA ATÎT DE LUNGĂ CUM ESTE ACEEA DINTRE BUCUREȘTI — CLUJ ȘI RETUR?

Nu vrem să ne oprim asupra unor aspecte mai delicate, de ordin financiar, care chiar dacă nu contravin neapărat unor norme de conduită, totuși ele provoacă discuții, aruncă asupra arbitrilor o lumină mai puțin idealistă decît aceea care, în fapt, însoțește această frumoasă și afîcîlă îndelungă obștească. Și nu-i bine! Dar există și o altă latură a problemei: aceea a eforturilor pe care le fac arbitrii, în aceste condițiuni. A STA LA VOBAN TIMP DE 10-12 ORE REPREZINTĂ, ÎN PRIMUL RîND UN EFORT DE CONCENTRARE DE LA CARE TREBUIE SĂ SE ABȚINĂ UN ARBITRU. MAI ALES CĂ PARTIDA ÎI PUNE PROBLEME DE ATENȚIE, DE MAXIMĂ CONCENTRARE.

Pornind de la accidentul de la Feldioara, am ajuns, după cum se vede, la o problemă privind activitatea de arbitraj care ar trebui temeinic analizată de către Colegiul central al arbitrilor, sub toate aspectele.

Ion MALIN

De pe cuprinsul țării

PASIUNEA N-ARE VIRSTĂ

Bucureni este un fel de a fi. Ceea ce-i doare, însă, de celelalte așezări este pasiunea pentru sport a cooperativilor lui. Sufletul miscării sportive din Bucureni este scenograful Gh. Zigușescu, președintele asociației „Voinea”. Fotbalul, oină, voleiul și atletismul sînt sporturile cele mai îndrăgite de tînrîți din Bucureni. În această vară, Gh. Zigușescu a luat inițiativa construirii unei baze sportive, care să satisfacă cerințele sportivilor din Bucureni. Se apreciază că pe baza sprijinului forurilor locale, cu ajutorul tînrîrilor din sat care s-au angajat să muncească voluntar la construirea noii baze sportive, înăvurarea terenurilor de fotbal, volei, baschet și handbal, precum și a pistei de atletism, va avea loc în primăvara 1971. „Tot la stadion vom construi vestiare și noul sediu al asociației”, spune cu mîndrie acest îndrăgostit de sport.

În fața acestei pasiuni — care nu cunoaște limite de vîrstă — trebuie să ne scoatem pălăria!

L. IONESCU—coresp., principal

